

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 5C/10/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8516200288
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Judita Dubjelová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2016:8516200288.1

Rozhodnutie

Okresný súd Stará Ľubovňa sudkyňou JUDr. Juditou Dubjelovou v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Debt Finance AG, Industriestrasse 13C, 6300 Zug, Švajčiarsko, IČO: CHE-100.023.266, pr. zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom AK, so sídlom Karadžičova 8, P.O.BOX 205, Bratislava, IČO: 37 927 795 proti žalovanej J. Mirgovej, nar. XX.XX.XXXX, bytom D. M. XXX, zastúpenej opatrovníkom Obcou Vyšné Ružbachy v konaní o zaplatenie 370,41 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 370,41 eur s úrokom z omeškania vo výške 6,50 % ročne od 8.8.2012 do zaplatenia v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi súd p r i z n á v a náhradu trov konania v rozsahu 21 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

III. Občianskemu združeniu slovenských spotrebiteľov AZ, Skalica súd n e p r i z n á v a náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu Profidebt Slovakia, s.r.o., žalobou, podanou dňa 16.12.2013, sa domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 612,46 eur, ročný úrok z omeškania vo výške 6,50 % zo sumy 370,41 eur od 8.8.2012 do 23.12.2012, zmluvnú pokutu vo výške 0,065 % denne zo sumy 370,41 eur od 24.12.2012 do zaplatenia, pričom ak úrok z omeškania a zmluvná pokuta spolu prevýšia sumu 514,51 eur, odo dňa nasledujúceho po dosiahnutí tejto sumy len 6,50 % ročný úrok z omeškania zo sumy 370,41 eur do zaplatenia a trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca Consumer Finance Holding, a.s., Kežmarok (ďalej len pôvodný veriteľ) uzatvoril so žalovanou dňa 27.11.2007 zmluvu o pôžičke číslo 11225011 (ďalej len zmluva o úvere), podľa ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 441,48 eur. Žalovaná sa zaviazala splácať úver v 24 mesačných splátkach po 20,58 eur. Celková cena pôžičky bola vo výške 514,51 eur. Zmluva upravovala podmienky čerpania úveru, splácanie úveru, podmienky pri neplnení zmluvných povinností. Zmluva spĺňa všetky náležitosti zmluvy o úvere v zmysle § 497 a § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka (ďalej len ObZ) a podľa zák. č. 258/2001 Z.z o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ZoSÚ). Právny predchodca žalobcu podaním, doručeným súdu dňa 31.3.2014, špecifikoval žalovanú sumu 612,46 eur tak, že pozostáva z neuhradenej časti úveru vo výške 370,41 eur, sankčnej pokuty vo výške 89,30 eur, pokuty za vypovedanie vo výške 23,73 eur, pokuty za omeškanie vo výške 12,36 eur a z úroku z omeškania vyčísleného ku dňu podpísania dohody vo výške 116,66 eur.

Pôvodný veriteľ dňa 8.3.2012 zmluvou o postúpení pohľadávky postúpil na spoločnosť Profidebt Slovakia, s.r.o., pohľadávku z predmetnej úverovej zmluvy vo výške 495,80 eur (ku dňu postúpenia). Následne zmluvou o postúpení zo dňa 31.1.2014 došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania, na spoločnosť Intrum Debt Finance AG. Uznesením č. k. 5C/126/2014-51 zo dňa 25.7.2014 súd pripustil vstup spoločnosti Intrum Debt Finance AG do konania na miesto žalobcu Profidebt Slovakia, s. r. o..

2. Podaním, doručeným súdu dňa 17.2.2015, žalobca zobral žalobu späť v časti zaplataenia istiny 242,05 eur, ročného úroku z omeškania vo výške 6,50 % zo sumy 370,41 eur od 8.8.2012 do 23.12.2012, zmluvnej pokuty vo výške 0,065 % denne zo sumy 370,41 eur od 24.12.2012 do zaplataenia, pričom ak úrok z omeškania a zmluvná pokuta spolu prevyšia sumu 514,51 eur, odo dňa nasledujúceho po dosiahnutí tejto sumy len 6,50 % ročný úrok z omeškania zo sumy 370,41 eur do zaplataenia a v časti späťvzatia žiadal konanie zastaviť. Po späťvzatí žaloby žiadal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 370,41 eur s 6,50 % úrokom z omeškania ročne od 8.8.2012 do zaplataenia. Súd uznesením č. k. 5C/126/2014-89 zo dňa 17.12.2015 zastavil konanie v časti späťvzatia žaloby, t.j. v časti zaplataenia istiny 242,05 eur s príslušenstvom a v prevyšujúcej časti vylúčil vec na samostatné konanie, kde bude rozhodnuté o trovách celého konania. Vylúčená vec sa vedie pod sp. zn. 5C/10/2016.

3. Súd poučil strany o ich právach a povinnostiach a žalovanej doručil žalobu a vyzval ju, aby sa k nej v lehote 15 dní vyjadrila. Keďže žalovaná sa nezdržiava v mieste trvalého bydliska, zdržiava sa na neznámom mieste, jej pobyt nie je známy, súd jej uznesením č. k. 5C/126/2014-43 zo dňa 4.6.2014 ustanovil opatrovníka pre toto konanie Obec Vyšné Ružbachy.

4. Podaním, doručeným súdu dňa 26.06.2014, vstúpilo do konania na strane žalovanej Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, Nám. Josipa Andriča 1, 900 25 Chorvátsky Grob (ďalej len Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ).

Súd poučil Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ o jeho procesných právach a povinnostiach a žalovanú vyzval, aby sa vyjadrila, či súhlasí s jeho vstupom do konania. Žalovaná (opatrovník žalovanej) sa ani k vstupu Občianskeho združenia slovenských spotrebiteľov AZ na jej strane do konania, ani k žalobe v súdom stanovenej lehote nevyjadrila.

5. Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ v podaní, doručenom súdu dňa 29.12.2014, namietalo premlčanie celej pohľadávky žalobcu uplatňovanej žalobou, nakoľko premlčané záväzky žalovanej, ktoré sa stali splatnými pred a ku dňu 21.11.2009, boli premlčané v trojročnej premlčacej dobe, keďže právny predchodca žalobcu podal žalobu na súd až dňa 16.12.2013. Taktiež uviedlo, že dohodu o uznaní dlhu považuje za právne neplatný dokument s poukazom na § 558 OZ. Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ žiadalo žalobu v celom rozsahu zamietnuť a zaviazat žalobcu na náhradu trov právneho zastúpenia.

6. V spotrebiteľských sporoch súd v zmysle § 297 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. V zmysle § 297 písm. b/ CSP Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000,-- eur. Keďže v prejednávanom prípade išlo o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán neboli sporné, jednalo sa o spotrebiteľský spor a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšovala 1 000,-- eur, súd v zmysle § 219 ods. 3 CSP dňa 6.10.2016 oznámil na úradnej tabuli súdu, že dňa 3.11.2016 o 12.45 hod. bude vyhlásený rozsudok bez nariadenia pojednávania a následne tento rozsudok v uvedený deň aj vyhlásil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku. Strany sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili.

7. Súd vykonal dokazovanie obsahom listinných dôkazov - vyššie uvedenou zmluvou o úvere (čl. 5), oznámením právneho predchodcu žalobcu spoločnosti Profidebt Slovakia, s.r.o., žalovanej o zosplatnení dlhu (čl. 13), oznámením pôvodného veriteľa žalovanej o postúpení pohľadávky (čl. 15), zmluvou o postúpení pohľadávky a jej prílohou (čl. 16), informatívnym výpisom z OR žalobcu, písomným vyjadrením žalobcu, písomným vyjadrením Občianskeho združenia slovenských spotrebiteľov AZ, dohodou o uznaní záväzku a splátkovým kalendárom, ako aj obsahom celého spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

8. Pôvodný veriteľ Consumer Finance Holding, a.s., Kežmarok uzavrel dňa 27.11.2007 so žalovanou v písomnej forme zmluvu označenú ako Zmluvu o pôžičke č. 11225011, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru žalovanej vo výške 441,48 eur. Z písomného vyhotovenia zmluvy vyplýva, že žalovaná sa zaviazala splatiť úver 24 mesačnými splátkami po 20,58 eur, RPMN bola 13,0330 %, akontácia bola vo výške 20,58 eur a celková cena pôžičky bola stanovená vo výške 514,51 eur. V zmluve nie je uvedený rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky, splatnosť prvej splátky, konečná splatnosť úveru, úroková

sadzba, žiadne poplatky, ani adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť.

9. Pôvodný veriteľ dňa 8.3.2012 zmluvou o postúpení pohľadávky postúpil na spoločnosť Profidebt Slovakia, s.r.o., pohľadávku z predmetnej úverovej zmluvy, a to vo výške 495,80 eur a spoločnosť Profidebt Slovakia, s. r. o., žalobou uplatňovala pohľadávku vo výške 612,46 eur, pozostávajúcu z neuhradenej časti úveru vo výške 370,41 eur, sankčnej pokuty vo výške 89,30 eur, pokuty za vypovedanie vo výške 23,73 eur, pokuty za omeškanie vo výške 12,36 eur a z úroku z omeškania vyčísleného ku dňu podpísania dohody vo výške 116,66 eur. Dňa 7.6.2013 oznámil právny predchodca žalobcu, spoločnosť Profidebt Slovakia, s.r.o., žalovanej zosplatenie dlhu. Právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovanou dňa 8.8.2012 dohodu o uznaní dlhu č. 6285038075, v ktorej žalovaná uznala svoj záväzok vo výške 612,46 eur pozostávajúci z nesplatenej istiny úveru 370,41 Eur a zo zmluvných pokút, poplatkov, úrokov a úrokov z omeškania vyčíslených ku dňu podpísania dohody. Žalovaná sa zaviazala splatiť uznaný záväzok v 48 mesačných splátkach po 12,75 eur, splatných do 24. kalendárneho dňa v mesiaci. Následne zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 31.1.2014 došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom konania, na spoločnosť Intrum Debt Finance AG. Uznesením č. k. 5C/126/2014-51 zo dňa 25.7.2014 a súd pripustil vstup spoločnosti Intrum Debt Finance AG do konania na miesto žalobcu Profidebt Slovakia, s. r. o.

10. Po čiastočnom späťvzati žaloby súd zastavil konanie v časti zaplatenia istiny 242,05 eur s príslušenstvom a v prevyšujúcej časti vylúčil vec na samostatné konanie. Predmetom vylúčeného konania ostalo zaplatenie istiny 370,41 eur s 6,50 % úrokom z omeškania ročne od 8.8.2012 do zaplatenia.

11. Na základe zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

12. Pôvodný veriteľ poskytol úver žalovanej na základe uzavretej úverovej zmluvy. Na tento úverový vzťah je potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka (ďalej len ObZ), ale len pokiaľ neodporujú Smernici Rady č. 93/13 EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a tiež neodporujú ustanoveniam § 53 - § 54 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) o spotrebiteľských zmluvách, ustanoveniam zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a ustanoveniam zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len ZoSÚ), v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, t.j. ku dňu 27.11.2007, keďže úver bol poskytnutý žalovanej ako fyzickej osobe - spotrebiteľovi na osobnú potrebu a nie na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania a teda úverová zmluva je zmluvou spotrebiteľskou.

13. Zmluva o úvere je upravená v § 497 ObZ, podľa ktorého zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 52 ods. 2 OZ, účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 3 OZ spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 53 ods. 3 OZ Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,

h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nesplnil záväzky, ktoré vznikli, Podľa § 53 ods. 4 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 druhá veta OZ Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 3 ods. 1 OZ výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 37 ods. 1 OZ právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 40 ods. 1 OZ ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 524 ods. 1 OZ Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 OZ S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 529 ods. 1 OZ Námietky proti pohľadávke, ktoré mohol dlžník uplatniť v čase postúpenia, mu zostávajú zachované i po postúpení pohľadávky.

Podľa § 100 ods. 1 OZ Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20160701>>). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 OZ Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 558 ods. 1 OZ Ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

15. Podľa § 2 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len ZoOS)

a) spotrebiteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre osobnú potrebu alebo pre potrebu príslušníkov svojej domácnosti,

b) predávajúcim je podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi ponúka alebo predáva výrobky, alebo poskytuje služby.

Podľa § 5 ods. 1 ZoOS výrobca, predávajúci, dovozca alebo dodávateľ nesmú klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, nedoložené, neúplné, nepresné, nejasné alebo dvojzmyselné údaje alebo zamlčať údaje o vlastnostiach výrobku alebo služby alebo o nákupných podmienkach.

Podľa § 7 ods. 1 ZoOS nekalé obchodné praktiky sú zakázané.

Podľa § 7 ods. 2 ZoOS Obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak

a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti,

b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

Podľa § 7 ods. 4 ZoOS za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9. Zoznam obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé, je v prílohe č.1.

16. Náležitosti zmluvy o úvere v čase uzavretia zmluvy o úvere upravoval zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako lex specialis a v súčasnej dobe zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

Podľa § 25 ods. 1 prechodného a záverečného ustanovenia zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 prechodného a záverečného ustanovenia zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

Podľa § 2 písm. a/ zák. č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ZoSÚ), účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b/ ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä:

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť

Podľa § 4 ods. 3 ZoSÚ zmluva ďalej obsahuje

- a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6,

- b) sankcie za porušenie zmluvy,

- c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek,

- d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy,

- e) práva spotrebiteľa podľa § 7.

Podľa § 4 ods. 4 ZoSÚ pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

- b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba

Podľa § 4 ods. 5 ZoSÚ od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 6 ZoSÚ Veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu.

Podľa § 4 ods. 8 ZoOS Predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi; ustanovenia § 7 až 9 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2007/250/20160201>> tým nie sú dotknuté. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

17. Súd sa zaoberal aplikáciou ustanovení príslušných právnych predpisov uvedených vyššie. V prejednávacom prípade išlo o spotrebiteľskú, typovú, pôvodným veriteľom vopred predtlačенú zmluvu, ktorú uzatváral s väčším počtom občanov. Pôvodný veriteľ vopred pripravil a naformuloval obsah tejto zmluvy, stanovil podmienky jej realizácie, ako aj podmienky a možnosti postúpenia zmluvy. Žalovaná ako fyzická osoba spotrebiteľ nemala možnosť zasahovať do obsahu vopred naformulovaných podmienok zmluvy o úvere a dosiahnuť ich zmenu. Ako slabšia strana nemohla vyjednávať a zmluvu mohla uzatvoriť len za predpokladu, že vopred naformulované podmienky zmluvy prijme.

Zmluva spĺňa fundamentálne náležitosti spotrebiteľského úveru podľa ustanovenia § 2 písm. a/, b/ ZoSÚ, keď sa v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 nejde o prípad, žeby sa tento zákon na uvedenú úverovú zmluvu nevzťahoval. Z uvedeného potom vyplýva, že právny vzťah je nevyhnutné posudzovať podľa ZoSÚ ako vzťah spotrebiteľský, účinný v čase uzatvorenia zmluvy, vychádzajúc zo zásady lex specialis derogat legi generali, podľa ktorej špeciálna úprava v podobe ustanovení ZoSÚ a ustanovení § 52 - § 54 OZ, účinného v čase uzatvorenia zmluvy, má prednosť pred všeobecnou úpravou, ktorou je ObZ.

18. Následne sa súd zaoberal Zmluvou o pôžičke č. 11225011 zo dňa 27.11.2007, či táto obsahuje obligatórne náležitosti stanovené v ZoSÚ. Po preskúmaní zmluvy súd dospel k záveru, že táto neobsahuje konkrétnu výšku a termíny jednotlivých splátok v členení na splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, splatnosť prvej splátky, konečnú splatnosť úveru, úrokovú sadzbu, neobsahuje žiadne poplatky, ani adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. V zmluve je uvedená len výška celkovej splátky, a to 20,58 eur, počet splátok 24, schválená výška úveru 441,48 eur a RPMN 13,0330 %. Celková cena pôžičky bola stanovená vo výške 514,51 eur. V zmluve nie je splátkový kalendár, ktorým by sa mala riadiť žalovaná pri riadnom a včasnom splácaní úveru. V zmluve je uvedená len suma jednej splátky vo výške 20,58 eur, pričom z nej nevyplýva, koľko z tejto splátky je splátka úveru, koľko splátka úroku a koľko splátka poplatkov. Zo zmluvy musí byť zrejmé, aká je výška splátky istiny, aká je výška splátka úroku a aká je výška splátky poplatkov. Uvedená skutočnosť nevyplýva ani z Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len VOP). Splátkový kalendár, z ktorého by bolo zrejmé takéto rozloženie splátok, nebol súčasťou zmluvy a ani v zmluve, ani vo VOP nie je uvedený, aby splátkový kalendár bol pôvodným veriteľom odovzdaný žalovanej najneskôr pri podpísaní zmluvy.

Nerozčlenenie splátok na istinu, úroky a iné poplatky, ako aj neuvedenie výšky úroku, resp. neuvedenie adresy predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť nemôže byť považované za splnenie povinnosti, ktoré stanovuje ust. § 4 ods. 2 písm. a/, e/ ZoSÚ, preto v zmysle § 4 ods. 5 ZoSÚ veriteľ nemôže od spotrebiteľa požadovať úrok alebo poplatky. Zákon o spotrebiteľských úveroch, účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy, namiesto neplatnosti zmluvy, sankcionoval veriteľa tým, že od spotrebiteľa nemôže požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere (§ 4 ods. 5 ZoSÚ) v prípade, ak bol poskytnutý úver. VOP, ktoré mali byť súčasťou zmluvy súd vyhodnotil ako neplatné, keďže neboli žalovanou verifikované.

19. V danom prípade vychádzajúc z tvrdení žalobcu v žalobe bolo pre jeho úspech nevyhnutné, aby na preukázanie svojho tvrdenia predložil predovšetkým úverovú zmluvu č. 11225011 zo dňa 27.11.2007, na ktorú sa vo svojich podaniach odvolával a ktorú označil za dôkaz a na základe ktorej mal vzniknúť záväzkový vzťah medzi pôvodným veriteľom a žalovanou. Túto svoju povinnosť si žalobca splnil. Žalobca tiež preukázal čerpanie úveru poskytnutého žalovanej na základe predmetnej úverovej zmluvy. Teda žalobca svoj nárok, čo do jeho základu súdu preukázal. Spolu so žalobou predložil právny predchodca žalobcu tunajšiemu súdu aj dohodu o uznaní dlhu č. 6285038075 so splátkovým kalendárom zo dňa 8.8.2012. Z nápisu uvedenej dohody je zrejmé, že prvotným zámerom účastníkov zmluvy bolo uzatvoriť splátkový kalendár, na základe ktorého by žalovaná oddialila možnosť veriteľa vymáhať dlžnú sumu cestou súdu, exekútora a teda aby mohla uvedený dlh žalobcovi splácať naďalej v splátkach podľa svojich finančných možností, pričom je evidentné, že celá táto dohoda bola nepochybne vyhotovená vopred žalobcom za pomoci predtlaču, rozčlenená na 5 častí nazvaných Zmluvné strany, Postúpená pohľadávka - záväzok, Splátkový kalendár, Variabilný symbol, Súčasť dohody. Samotná Dohoda neobsahuje uznanie dlhu, ale len v časti označenej ako Súčasť dohody je uvedené, že neoddeliteľnú súčasť Dohody tvoria Zmluvné ustanovenia, v ktorých v bode 2.2 označenom ako Záväzok a uznanie záväzku dlžníkom je uvedené, že dlžník týmto neodvolateľne uznáva svoj záväzok voči veriteľovi čo do dôvodu a výšky, pričom dlžník toto vyhlásenie robí s vedomím, že jeho záväzok je premlčaný. V tomto uznaní záväzku nie je vyslovene uvedené, z akého dôvodu žalovaná záväzok uznáva a tiež nie je uvedené v akej výške ho uznáva. Vyhlásenie dlžníka o vedomosti faktu premlčania dlhu i o následkoch, aké bude mať toto uznanie práve vyššie citovaným spôsobom, nemôže byť považované za vyhlásenie urobené s plným vedomím osoby toto deklarujúcej, čo takéto vyhlásenie pre ňu bude znamenať. V dôsledku takto zahrnutého začlenenia príslušného vyhlásenia do dohody, kedy na uvedené miesto dané vyhlásenie systémovo nepatrilo a podľa všetkého práve preto, že na mieste na toto sa ponúkajúcom by si spotrebiteľ mohol všimnúť príslušnú formuláciu a po vyvolaní takto žalobcovi neželaných otázok, vrátane možného trvania na objasnenie významu deklarovaneho vyhlásenia, či odstránení príslušného bodu z danej dohody, je dosť problematické usúdiť niečo iné, ako to, že takéto konanie žalobcu je klamlivé, v rozpore s dobrými mravmi, teda ide o nekalú praktiku. Súd rozhodne nemieni bagatelizovať nevyhnutnosť dostatočne uvedomelého pristupovania kohokoľvek ku robeniu právnych úkonov, čiže aj k zodpovednosti za obsah prejavovanej vôle, je však zároveň pomerne známou skutočnosťou, bez potreby dokazovania, že v spotrebiteľských vzťahoch je dôkladná a náležitá orientácia sa spotrebiteľa často v množstve zmluvných dojednaní skôr výnimkou. Práve preto je dôvodom, pre ktorý úprava normami, tzv. spotrebiteľského práva v širšom slova zmysle na nadnárodnej úrovni (tzv. komunitárne právo) i národnej úrovni (právo vnútroštátne) pracuje s pojmom priemerného spotrebiteľa, či so synonymami k takémuto pojmu a takýmto spotrebiteľom je osoba, ktorá spravidla na rozdiel od druhej strany spotrebiteľského

vzťahu, či osôb formulujúcich prejavy vôle, potrebným právnym vzdelaním nedisponuje. Uzatvorenie takejto dohody je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, pretože pri uzatváraní Dohody o uznaní dlhu so splátkovým kalendárom neboli dodržané princípy dobromyseľnosti a čestnosti. Podpisom formulárovej Dohody o uznaní dlhu so splátkovým kalendárom žalovaná ako spotrebiteľ si zhoršila svoje zmluvné postavenie a vopred sa vzdala svojich práv, ktoré jej zákon priznáva. Na základe uvedeného, dohoda o uznaní dlhu nespĺňa podmienky uznania dlhu stanovené v § 558 ods. 1 OZ, keďže žalovaná neuznala svoj dlh čo do dôvodu a výšky, žalobca vopred písomne pripravil uznanie dlhu, kde sám dopísal údaje v tejto dohode o uznaní dlhu a takto vypísanú dohodu dal žalovanej podpísať. V dohode o uznaní záväzku je uvedené iné číslo úverovej zmluvy, z ktorej mala žalovaná uznať záväzok, ako číslo 11225011 uvedené v úverovej zmluve, ktorá je predmetom konania Z týchto okolností je zrejmé, že žalovaná nevedela, aký dlh uznáva. Takáto dohoda o uznaní dlhu je v rozpore so zákonom a prieči sa dobrým mravom, teda ide o absolútne neplatný právny úkon v zmysle § 39 OZ. Na základe uvedeného súd preto pri rozhodovaní neprihliadol na dohodu o uznaní dlhu

20. Na základe vykonaného dokazovania a s poukazom na citované zákonné ustanovenia žalobca nemôže uplatňovať s poukazom na ust. § 4 ods. 2 písm. a/, e/ a § 4 ods. 5 ZoSÚ od žalovanej úroky a poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Žalovaná by na základe uvedeného bola povinná vrátiť žalobcovi, resp. pôvodnému veriteľovi poskytnutý úver vo výške 441,48 eur, keďže nebolo preukázané, aby pôvodnému veriteľovi uhradila nejakú splátku z poskytnutého úveru. Žalobca v konaní uplatňoval zaplatenie sumy 612,46 eur s príslušenstvom. Po späťvzatí žaloby žiadal priznať zaplatenie sumy 370,41 eur s príslušenstvom a podľa názoru súdu vzhľadom na zosplatnenie dlhu žalobcom Profidebt zo dňa 7.6.2013 suma vo výške 370,41 eur po späťvzatí žaloby nebola premičaná, preto súd priznal žalobcovi zaplatenie istiny v požadovanej výške 370,41 eur.

21. Žalobca žiadal priznať aj úrok z omeškania vo výške 6,5 % ročne zo žalovanej sumy 370,41 eur od 8.8.2012 do zaplatenia.

Podľa § 517 ods. 1 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa prechodného ustanovenia § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. účinného do 31.01.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

22. S poukazom na citované zákonné ustanovenia a vykonané dokazovanie žalobca má nárok na zákonný úrok z omeškania v sadzbe 8,05 % ročne (úroková sadzba ECB v čase omeškania 0,05 % + 8,0 % ročne podľa vyhlášky č. 87/1995) z priznanej sumy 370,41 eur od 8.8.2012, kedy sa žalovaná dostala do omeškania s platením dlžnej sumy s prihliadnutím na to, že nenamietala, aby jej zosplatnenie dlhu nebolo doručené. Keďže žalobca uplatňoval iba 6,5 % ročný úrok z omeškania z dlžnej sumy od 8.8.2012, preto súd mu priznal ním uplatňovaný 6,5 % ročný úrok z omeškania z priznanej sumy od 8.8.2012 do zaplatenia.

23. O trovách konania žalobcu a žalovanej súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 a § 256 ods.1 CSP.

Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

24. Žalobca uplatňoval zaplatenie sumy 612,46 eur s príslušenstvom. Súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 370,41 eur s príslušenstvom, teda v časti, ktorá predstavuje vo vzťahu k žalovanej istine 60,48 %, bol žalobca v konaní úspešný. V časti zaplatenia istiny 242,05 eur s prísl. po späťvzatí žaloby žalobcom súd konanie zastavil, teda v tejto časti žalobca zavinil zastavenie konania a žalovaná by mala v tejto časti nárok na náhradu trov konania. V časti zastavenia konania by teda žalovaná mala nárok na náhradu trov konania vo vzťahu ku žalovanej istine vo výške 39,52 %. Po odpočítaní nároku

na náhradu trov konania žalovanej od nároku na náhradu trov konania žalobcu (60,48 - 39,52), žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 20,96 %, t.j. 21 %, preto mu súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 21 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

25. V priebehu konania nadobudol dňa 1.7.2016 účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), ktorý zrušil zákon č. 99/1963 Z.z. Občiansky súdny poriadok (ďalej len O.s.p), v ktorom bolo upravené postavenie vedľajšieho účastníka v konaní. Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ vstúpilo do konania ako vedľajší účastník na strane žalovanej dňa 26.6.2014, t.j. za účinnosti O.s.p. a súd s ním konal ako s vedľajším účastníkom na strane žalovanej do 30.6. 2016. CSP od 1. 7.2016 nepozná pojem vedľajšieho účastníka, teda Združenie ako vedľajší účastník od 1.7.2016 v konaní vystupovať nemôže a preto súd s ním od 1.7.2016 ako s vedľajším účastníkom na podporu žalovanej nekonal. V zmysle § 95 ods. 1 CSP, účinného od 1.7.2016, na ochranu práv strany môže súd aj bez návrhu do konania pribrať právnickú osobu, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu za predpokladu, že strana, na ochranu práv ktorej má vystupovať, s tým súhlasí alebo Združenie tiež môže zastupovať v konaní žalovanú za predpokladu, že žalovaná mu udelí plnomocenstvo na jej zastupovanie v konaní. Združenie po zmene právnej úpravy, t.j. po 1.7.2016, nepredložilo súdu ani súhlas žalovanej, aby Združenie bolo pribraté do konania ako osobitný subjekt na ochranu jej práv a nepredložilo ani splnomocnenie udelené žalovanou na jej zastupovanie v konaní. Na základe uvedeného súd s Občianskym združením slovenských spotrebiteľov AZ od 1.7.2016 nekonal.

26. Súd rozhodoval o trovách Združenia, ktoré mu vznikli v konaní do 30.6.2016, podľa § 255 ods. 1, 2, § 256 ods. 1 CSP. Združenie, ktoré vystupovalo na ochranu práv žalovanej, má v zásade právo na náhradu trov konania, ktoré mu vznikli, v takej výške, ako má žalovaná. Keďže žalovaná by mala nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanej istine len v rozsahu 39,52 %, (žalobca zaviniel zastavenie zastavené konanie v časti zaplattenia istiny 242,05 eur a príslušenstva po späťvzatí žaloby) a žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 60,48 % a po odpočítaní nároku na náhradu trov konania žalovanej od nároku na náhradu trov konania žalobcu (60,48 - 39,52), žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 20,96 %, t. j. 21 %, súd v zmysle § 255 ods. 1, 2 CSP Občianskemu združeniu slovenských spotrebiteľov AZ náhradu trov konania nepriznal. Súd ešte dodáva, že písomné vyjadrenie Združenia a vznesenú námietku premlčania v tomto vyjadrení súd nemohol zobrať pre podklad svojho rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP). Odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. V ostatných prípadoch môže intervenient podať odvolanie so súhlasom strany podľa § 359 (§ 360 ods. 1, 2 CSP).

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

1./ Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2./ Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

3./ Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 CSP).

4./ Odvolanie v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.